

STECCHETTI

“POSTUMA,,

LXIX

Πῶς μοιάζομε ἐσὺ κι ἐγὼ κακόμοιρο λουλούδι,
σύ, γεννημένο ταπεινὸ στὸν ἴσκιο τῆς φραγῆς (1)
μ' ἀμύριστο κι ἀχάδευτο τῶν φύλλων σου τὸ χνούδι
παραριγμένο κι ἄγνωστο στὸ πένθος μιᾶς σιγῆς.
Μοιάζεις μὲ τὴν Ἀγάπη μου. Ἀγάπη βλαστημένη
χωρὶς ἥλιου τὸ φίλημα στ' ἀγκάθια τὰ ξερὰ
ποὺ χωρὶς κὰν χαμόγελο βουβὴ ἀργοπεθαίνει
ἀχάδευτη ἀπ' τῆς ζωῆς τὴν ὁμορφὴ χαρὰ
θλημένη, μοναχί,
πῶς μοιάζεις τῆς Ἀγάπης μου π' ὡσὰν καὶ σὲ διαβαίνει
ἀγνώριστη κι ἀμύριστη. Ἀγάπη μου φτωχή.

Servola (Trieste) 27-3-26

Ν. ΓΡΙΜΑΛΛΗΣ

(1) Siepe.